

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-45Csp/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121206272
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mikulová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7121206272.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Zuzanou Mikulovou, LL.M., v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Prievozská 2, Bratislava, zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739, so sídlom Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., zast. Mgr. Janka Krakovská, advokátka, IČO: 42107920, so sídlom Tomášikova 35, Košice, o zaplatenie 9.282,78 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Košice I dňa 19.08.2021 sa pôvodný veriteľ, t.j. spoločnosť Diners Club CS, s.r.o., IČO: 35757086, so sídlom Námestie slobody 11, Bratislava, domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 9.282,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.212,12 Eur od 03.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že žalovaná je jedinou dedičkou a právnu nástupkyňou po zosnulom E. B. F., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, v zmysle uznesenia sp.zn. 22D/394/2017 – 250 – 252 zo dňa 01.10.2020, ktorým bolo skončené konanie o dedičstve po poručiteľovi. Pôvodný veriteľ si prihlásil túto pohľadávku aj do dedičského konania, pričom mailom zo dňa 14.10.2020 mu bolo oznámené, že jediný dedič po poručiteľovi neuznal dôvod ani výšku prihlásenej pohľadávky.

Poručiteľ na základe žiadosti o vydanie karty DINERS CLUB zo dňa 16.05.2001 žiadal o poskytnutie karty s limitom čerpania 200.000,- Sk a navrhol žalobcovi uzavretie zmluvy, ktorá bola v priebehu času modifikovaná, a to Žiadosťou o vydanie dodatkovkej karty DINERS CLUB zo dňa 25.05.2008, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového rámca zo dňa 11.06.2015 a online Žiadosťou o zmenu limitu zo dňa 27.07.2016. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca vydal poručiteľovi platobnú kartu č. XX XXXX XXXX XXXX a neskôr žalovanej tzv. dodatkovú platobnú kartu č. XX XXXX XXXX XXXX, ktorá bola následne prevydaná na dodatkovú platobnú kartu č. XX XXXX XXXX XXXX G. H. XX XXXX XXXX XXXX, prostredníctvom ktorých poručiteľ a žalovaná realizovali transakcie, na ktoré bol žalobcom poskytnutý úver do výšky úverového (revolvingového) limitu dohodnutého do 7.000,- Eur, neskôr navýšený v zmysle online Žiadosti o navýšenie limitu zo dňa 27.07.2016 a potvrdenia o prijatí žiadosti o navýšenie limitu zo dňa 04.08.2016. Štandardná úroková sadzba pri čerpaní úveru (revolvingu) bola vo výške 9,9 % p.a.

Poručiteľ a žalovaná vykonávali prostredníctvom karty transakcie, ktoré boli žalobcom vyúčtované mesačne, pričom mesačný výpis obsahoval výšku vykonaných transakcií, výšku úhrady vykonanej v prospech žalobcu a v prípade, že bola vykonaná úhrada povinnej platby, prípadne bola vyššia alebo nižšia než výška povinnej platby, tiež výšku úrokov a poplatkov, pokiaľ na ne vznikol žalobcovi nárok v zmysle zmluvy, resp. sadzobníka. Žalobca tiež poukázal na obdobie, v ktorom sa poručiteľ

a žalovaná mali dostať do omeškania s uvedením dátumu výpisu, výšky prípadnej platby zo strany dlžníkov, výšku vykonaných transakcií, resp. výšku povinnej platby s dátumom splatnosti, a to za obdobie od 1. zúčtovacieho obdobia roku 2016 (výpis zo dňa 02.01.2016) až po 11. zúčtovacie obdobie roku 2017 (výpis zo dňa 02.11.2016). Nakoľko poručiteľ ani žalovaná neuhradili dlžné sumy v stanovených lehotách, pôvodný žalobca v súlade s bodom 4.3 ROP a bodom 2.8 VOP listom zo dňa 29.06.2021 odstúpil od zmluvy o revolvingovom úvere a dlh sa stal splatným k 23.07.2021, t.j. doručením odstúpenia. Pohľadávku pôvodný žalobca prihlásil do konania o dedičstve po poručiteľovi, no žalovaná ako dedička túto pohľadávku poprela.

Dlh k 02.11.2017, t.j. deň, ku ktorému bol vyhotovený posledný výpis, predstavoval sumu 9.282,78 Eur, ktorú tvorí suma transakcií vo výške 8.994,12 Eur, ročné poplatky vo výške 218,- Eur, neuhradené sankčné poplatky v sume 1,72 Eur, neuhradené úroky z úveru vo výške 68,94 Eur. Úrok z omeškania pod ni 02.11.2017 žiadal pôvodný veriteľ priznať v zákonnej výške.

2. Dňa 12.11.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorej vzniesla námietku miestnej príslušnosti a dňa 29.11.2021 bola vec postúpená na miestne príslušný súd, t.j. Okresný súd Košice II.

3. Dňa 17.01.2022 bola žalovanej riadne doručená žaloba s prílohami a dňa 27.01.2022 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom uviedla, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu. Poukázala na výsledok konania o dedičstve, a teda že zistený majetok poručiteľa vymenovaný v uznesení zo dňa 01.10.2020 a dlhy poručiteľa, ktoré boli uvedené nasledovne: (i) pohľadávka Československej obchodnej banky, a.s. so sídlom Bratislava voči poručiteľovi z titulu Zmluvy o poskytnutí úveru reg. 374368 zo dňa 12.03.2015 vo výške 51.891,02 Eur + prísl. v podiele poručiteľovi v polovici vo výške 25.945,51 Eur, (ii) náklady spojené s pohrebom poručiteľa podľa predložených dokladov spolu vo výške 1.088,81 Eur po odpočítaní príspevku z nemocenského poistenia vo výške 79,67 Eur v zostatku 1.009,14 Eur, nadobudla zo zákona ona ako pozostalá manželka. Pohľadávku žalobcu žalovaná v konaní o dedičstve neuznala a má za to, že nadobudla len jediný dlh, a to pohľadávku Československej obchodnej banky, a.s. vo výške 25.945,51 Eur, pričom žiaden iný dlh nenadobudla. Poukazujúc na právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30.05.2011, sp.zn. 1Cdo/183/2009 uviedla, že pôvodný žalobca počas konania o dedičstve nepodal žiadnu žalobu na určenie, či jeho pohľadávka patrí do dedičstva alebo nie. Žalovaná tiež uviedla, že dlh voči Československej obchodnej banke, a.s. úplne splatila, pričom čistá hodnota dedičstva bola určená v konaní o dedičstve vo výške 13.258,59 Eur, a teda pokiaľ má zodpovedať za dlhy poručiteľa do nadobudnutia čistej hodnoty dedičstva, už nie je povinná žalobcovi nič uhradiť.

Žalovaná vo vyjadrení tiež namietla to, že žalobcom tvrdené skutočnosti v žalobe nekorešponujú s údajmi v prílohách žaloby (výpisy) a nie je jej vôbec zrejmé, na základe čoho žalobca dospel k sumám tam uvedeným. Tiež vzniesla námietku premlčania, nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 19.08.2021, pričom z výpisu číslo 11 z 02.11.2017 vyplýva uplynutie premlčacej lehoty, obdobne aj v prípade starších výpisov. Žalovaná považovala uplatnenie nároku žalobcu na súde ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nemala vedomosť o tom, že poručiteľ neuhradil vyfakturované sumy a ona nebola vyzvaná k plneniu v priebehu rokov, nakoľko ako aj sám žalobca uviedol, že transakcie zaúčtoval na kartový účet držiteľa karty/zosnulého. Výpisy jej osobitne zasielané neboli.

Žalovaná popiera, že by mala zodpovedať za záväzky zo zmluvy spoločne a nerozdielne s poručiteľom, nakoľko o VOP nevedela a ani nebola s VOP riadne oboznámená. Napokon aj obsah predložených VOP je nečitateľný, písaný drobným písmom, typizovaný. Takéto konanie veriteľa považuje žalovaná za rozporné s ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko nemala vôbec vedomosť ani vôľu takéto VOP prijať. Na základe týchto skutočností žiadala žalovaná žalobu zamietnuť v celom rozsahu prioritne s poukazom na námietku premlčania (R 29/1983).

4. Dňa 29.03.2022 bolo súdu doručené vyjadrenie pôvodného žalobcu k vyjadreniu žalovanej, kde poukazujúc na komentáre k ustanoveniu § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že nie je na prekážku nezaradenie dlhu do pasív dedičstva po poručiteľovi na uplatnenie tohto dlhu žalobou na súde. Pôvodný žalobca tiež zdôraznil, že nikdy nebol dedičom po poručiteľovi a podľa jeho vedomostí ani účastníkom konania o predmetnom dedičstve. Tiež mal za to, že žalovaná dezinterpretovala znenie § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko podľa výsledku konania o dedičstve mala zdediť majetok v hodnote 40.200,- Eur, pričom pokiaľ by sa od zdedeného majetku odrátala hodnota uhradenej pohľadávky pre Československú obchodnú banku, a.s., v sume 26.954,65 Eur, stále by ostal majetok, ktorý zjavne prevyšuje žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní. Na doplnenie pôvodný žalobca tiež

predložil súdu ďalšie výpisy od 02.06.2013 do 02.12.2015, z ktorých má tiež vyplynúť, že žalovaná kartu aktívne využívala.

K námietke premlčania pôvodný žalobca uviedol, že revolvingový úver sa stal splatným až 23.07.2021, a teda nie je pravdou, že pohľadávka bola splatná už v roku 2016. Poukázal na to, že si dňa 06.10.2017 riadne prihlásil svoju pohľadávku do dedičského konania, a teda podľa neho od 06.10.2017 do 17.10.2020, t.j. do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o dedičstve, premlčacia doba neplynula. Napokon mal za to, že do právoplatného skončenia konania o dedičstve nebolo zrejmé, kto je/bude právoplatným dedičom a teda voči komu by mala žaloba smerovať.

Pôvodný žalobca vo vyjadrení tiež uviedol, že majetok poručiteľa bol vo výške cca. 40.200,- Eur, pričom pohľadávky veriteľov dosahovali celkovo sumu 82.918,07 Eur. Z predmetných žalovaná uznala iba pohľadávku záložného veriteľa Československá obchodná banka, a.s. vo výške 26.954,65 Eur, čo bolo zrejme nevyhnutné z dôvodu zbavenia sa záložného práva v prospech tejto banky zriadenej na zdedenom byte. Takto sa žalobcovi javilo ako neseriózne práve konanie žalovanej.

Žalovaná spolu so Žiadosťou o vydanie dodatkovej karty podpísala aj VOP, pričom nečitateľnosť VOP v súčasnosti spôsobuje strata kvality pri ich skenovaní. Tiež mal pôvodný žalobca za to, že v roku 2008 ešte neexistovala legislatíva upravujúca otázku veľkosti písma v spotrebiteľských zmluvách.

5. Pôvodne žalobca žiadal súd o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k vyjadreniu žalovanej, pričom o žiadosti súd rozhodol uznesením zo dňa 07.03.2022 tak, že predlžil lehotu na vyjadrenie do 20.03.2022. Pôvodný žalobca sa napokon vyjadril až po uplynutí predĺženej lehoty dňa 29.03.2022. Ešte predtým mu súd dňa 28.03.2022 doručil výzvu na späťvzatie zjavne bezdôvodnej žaloby v zmysle § 138 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), na čo pôvodný žalobca reagoval podaním doručeným súdu dňa 19.04.2022, kde uviedol, že nesúhlasí s predbežným posúdením uplatneného nároku ako premlčaného, nakoľko ak by sa aj odhliadlo od toho, že revolvingový úver sa stal splatným až dňa 23.07.2021, za premlčané v prípade aplikácie všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty by bolo možné považovať len transakcie vykonané pred 07.08.2015, resp. v prípade aplikácie dvojročnej premlčacej doby pokiaľ by sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení v nasledujúci deň o vykonaní konkrétnej transakcie (toto však má podľa žalobcu slúžiť len na ilustratívne účely), bolo by možné považovať za premlčané oba transakcie vykonané pred 07.08.2016.

Pôvodný žalobca podal žalobu na súd dňa 18.08.2021, pričom premlčacia doba podľa § 112 Občianskeho zákonníka mala spočívať 36 mesiacov a 11 dní, nakoľko pôvodný žalobca si dňa 06.10.2017 prihlásil svoju pohľadávku do konania o dedičstve po poručiteľovi a toto konanie bolo právoplatne skončené dňa 17.10.2020. Z uvedeného potom vyplýva, že 18.08.2021 mínus trvanie premlčacej doby, t.j. 36 mesiacov a mínus doba spočívania, t.j. 36 mesiacov a 11 dní rovná sa 07.08.2015. Takto mal pôvodný žalobca za to, že prinajmenšom transakcie vykonané po dni 07.08.2015 alebo po dni 07.08.2016, podľa toho akú premlčaciu dobu by sa konajúci súd rozhodol aplikovať, hoci z pohľadu žalobcu možno počítat premlčanie až od 23.07.2021, premlčané nebudú.

6. Dňa 05.05.2022 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom uviedla, že naďalej neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu a má za to, že nárok žalobcu je premlčaný. Poukázala na to, žalobca si zjavne nesprávne vykladá ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, keďže sa v danom prípade nejednalo o spočívanie premlčacej doby. Na účely § 112 Občianskeho zákonníka možno uplatnením práva rozumieť uplatnenie práva na súde v civilnom konaní a iné uplatnenie práva nebude mať takéto účinky. Takto za neudržateľné považovala názor, že prihlásením pohľadávky dňa 06.10.2017 do dedičstva po poručiteľovi mala premlčacia doba spočívať. Poukázala na komentár k § 112 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Bez vplyvu na plynutie premlčacej doby je tiež zaradenie pohľadávky alebo dlhu poručiteľa do súpisu aktív a pasív dedičstva notárom ako súdnym komisárom v konaní o dedičstve (§ 175o ods. 1 OSP), ako aj oznámenie pohľadávky veriteľom v konaní o dedičstve (§ 175n OSP). V týchto prípadoch totiž nejde o uplatnenie práva podľa § 112 OZ, pretože o práve, ktorého sa premlčanie týka, nie je tu autoritatívne rozhodované ....“ Takto má žalovaná za to, že nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu.

Vzhľadom na výsledok konania o dedičstve po B. F., žalovaná v zmysle § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka zdopovedá za dlhy poručiteľa do výšky ceny nadobudnutého dedičstva s tým, že čistá hodnota dedičstva bola určená vo výške 13.258,59 Eur, pričom žalovaná uhradila dlh poručiteľa vo výške 26.954,65 Eur. Poukazujúc na ustálenú judikatúru R 29/1983 a vyslovený predbežný názor súdu navrhla rozhodnúť bez potreby vykonávania ďalších dôkazov a žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

7. Súd následne nariadil na deň 19.07.2022 pojednávanie, na ktoré predvolal právnych zástupcov strán sporu. Na tomto pojednávaní rozhodol rozsudkom, ktorým žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu. Proti rozsudku sa odvolal žalobca, pričom o odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 6CoCsp/66/2022 – 326 zo dňa 23.10.2023 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 19.07.2022 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Tu odvolací súd konštatoval, že „prípadne vyhlásenie okamžitej splatnosti (zosplatenie) ani odstúpenie od zmluvy nemá vplyv na splatnosť splátok, ktoré sa stali splatnými už skôr. Splátky, ktoré sa už stali splatnými v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 103 veta prvá OZ pred odstúpením od zmluvy dňa 29.06.2021 (t.j. v danom prípade splátka splatná 26.6.2017, 25.7.2017, 25.8.2017, 25.9.2019, resp. ďalšie) už takýto status nadobudli, teda jednoznačne už boli splatnými, preto aj premlčacia doba vo vzťahu k týmto splátkam už začala plynúť u každej samostatne. Objektívny okamih, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát vo vzťahu ku každej zo splátok tak vzniklo osobitne. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že v prípade ak je dojednané plnenie v splátkach, bez toho aby došlo k ďalšej skutočnosti, akou je vypovedanie zmluvy, odstúpenie od zmluvy alebo využitie práva požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu, nemožno moment, keď sa dlžník dostane do omeškania s jednou splátkou (prvýkrát), stotožniť s objektívnym okamihom, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát vo vzťahu k celému zostatku dlhu. Celý zostatok dlhu sa mohol stať splatným až na základe platného zosplatenia alebo odstúpenia od zmluvy, alebo jej vypovedania.“ Odvolací súd na záver uviedol, že „po vrátení veci bude úlohou súdu dôsledne posúdiť, aká splatnosť bola zmluvne dojednaná (či sa jednalo o plnenie v splátkach), či došlo platne k odstúpeniu od zmluvy, resp. k vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu (zosplateniu). Vychádzajúc z výsledkov uvedeného bude dôsledne skúmať splatnosť jednotlivých splátok a v zmysle § 103 OZ posúdiť začiatok plynutia premlčacej doby u každej jednotlivéj splátky osobitne, a to až do doby kedy sa stal splatným celý zostatok dlhu (či už v dôsledku zosplatenia alebo odstúpenia od zmluvy), u ktorého začiatok plynutia premlčacej doby ustáli osobitne. Dôsledne sa vysporiada s tým, aký vplyv mala smrť dlžníka na pohľadávku a dôsledne vyhodnotí aj tú skutočnosť, že na základe zmeny zmluvy žalovaná zodpovedala za záväzky spoločne a nerozdielne s porúčiteľom. Vzhľadom na doručenie návrhu na zmenu strany sporu- žalobcu (doručení odvolaciemu súdu až po rozhodnutí vo veci) rozhodne aj o uvedenom návrhu. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.“ Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2023.

8. Súd následne uznesením sp.zn. K2 – 45Csp/69/2021 – 349 zo dňa 08.01.2024 rozhodol na základe návrhu žalobcu o pripustení nového žalobcu, a to spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, namiesto pôvodného žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.02.2024.

9. Dňa 18.04.2024 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom uviedla, že pôvodný žalobca listom zo dňa 03.06.2020 upozornil žalovanú na to, že po dni 03.07.2017 neexistuje zo strany žalovanej žiadna splátka dlhu vo výške 9.282,78 Eur. Žalovaná zdôraznila, že bez akýchkoľvek pochybností je možné uzavrieť, že nárok žalobcu je premlčaný, či už ako celý dlh, ale aj jednotlivé splátky. Žalobu pôvodný žalobca podal dňa 19.08.2021, pričom z dôkazov predložených pôvodným žalobcom vyplýva nasledovné:

- výpis č. 5 splatný dňa 25.05.2016 suma 274,- Eur – premlčané,
- výpis č. 6 splatný dňa 27.06.2016 suma 295,80 Eur – premlčané,
- výpis č. 7 splatný dňa 25.07.2016 suma 313,07 Eur – premlčané,
- výpis č. 8 splatný dňa 25.08.2016 suma 217,93 Eur – premlčané,
- výpis č. 9 splatný dňa 02.09.2016 suma 251,36 Eur – premlčané,
- výpis č. 10 splatný dňa 25.10.2016 suma 340,24 Eur – premlčané,
- výpis č. 11 splatný dňa 25.11.2016 suma 5.227,38 Eur – premlčané,
- výpis č. 1 splatný dňa 25.01.2017 suma 98,04 Eur – premlčané,
- výpis č. 2 splatný dňa 27.02.2017 suma 205,11 Eur – premlčané,
- výpis č. 3 splatný dňa 27.03.2017 suma 162,18 Eur – premlčané,
- výpis č. 4 splatný dňa 25.04.2017 suma 133,10 Eur – premlčané,
- výpis č. 5 splatný dňa 25.05.2017 suma 579,14 Eur – premlčané,
- výpis č. 6 splatný dňa 26.06.2017 suma 51,57 Eur – premlčané,
- výpis č. 7 splatný dňa 25.07.2017 suma 170,50 Eur – premlčané,
- výpis č. 8 splatný dňa 25.08.2017 suma 914,91 Eur – premlčané,
- výpis č. 9 splatný dňa 25.09.2017 suma 131,05 Eur – premlčané,
- výpis č. 10 splatný dňa 25.10.2017 suma 17,- Eur – premlčané.

Takto z hľadiska hospodárnosti konania žiadala žalovaná opätovne prehodnotiť jej námietku premlčania a to aj s poukazom na právny názor vyjadrený v rozhodnutí R 29/1983. Žalovaná ďalej v tejto súvislosti namietla neplatnosť zosplatnenia úveru, v dôsledku čoho nedošlo k zosplatneniu celého zostatku dlhu. Žalovaná zdôraznila, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonom požadované podmienky na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Pôvodný žalobca žalovanej nešpecifikoval to, s presne ktorými splátkami sa mala dostať do omeškania, čo má za následok to, že nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru, resp. ani k riadnemu odstúpeniu od zmluvy o revolvingovom úvere. Takto ani nemohlo dôjsť k riadnemu postúpeniu pohľadávky na nového veriteľa. Úkony pôvodného žalobcu vyhodnotila žalovaná za neurčité, nakoľko z nich nie je možné preveriť zákonnosť postupu právneho predchodcu žalobcu, ktorý mal predchádzať vyhláseniu splatnosti. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, podľa ktorého by mal právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, obsahovať údaj o identifikácii nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol úver zosplatiť. Takto pohľadávka pôvodného žalobcu nebola ani postupiteľná, a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto konaní. Žalovaná ďalej poukázala na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a uviedla, že žalobca nemohol previesť živý úver na nového veriteľa. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na obsah listu zo dňa 29.06.2021, ktorým pôvodný veriteľ mal len kopirovať upozornenie, ktoré žalovanej zaslal listom zo dňa 03.06.2020. Ako to vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/14/2021 zo dňa 29.11.2021, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení identifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

Žalovaná v ďalšom namietla, že nevedela o VOP, nebola s nimi oboznámená, pričom aj samotná Žiadosť o vydanie dodatkovej karty zo dňa 25.05.2008 je nečitateľná. Takto žalovaná namietla existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, ktoré sú takto neplatné. Tu poukázala na podmienky, ktoré mala plniť, ale s ktorými však nebola oboznámená. Pôvodný žalobca teda mal snahu zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalovanej ako spotrebiteľa, pričom jej neinformovanosť, alebo nedostatočná informovanosť, jej nemôže byť na ujmu. Žalovaná tiež vytkla to, že pôvodný žalobca neskúmal jej schopnosť splácať úver, a že o navýšení úverového rámca pôvodným dlžníkom nemala žiadnu vedomosť. Takto s poukazom na § 11 ods. 2 a § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. K tomuto záveru dospela aj na základe toho, že v danej veci nebola riadne dohodnutá splatnosť mesačných splátok úveru, čo je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe týchto skutočností žalovaná navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej plný nárok na náhradu trov konania.

10. Dňa 22.04.2024 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že predmetom tohto konania je revolvingový úver, t. j. úver vo forme kreditnej karty, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. V danom prípade bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú (čl. 2.8. VOP zo dňa 26.11.2015). K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo v súlade s čl. 5.7. VOP. Dňa 29.06.2021 pôvodný veriteľ žalovanú vyzval na jednorazovú úhradu dlžnej sumy vo výške 9 282,78 Eur. Túto listinu je preto potrebné považovať za výzvu na splnenie dlhou podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka: „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.“ V zmysle predloženej doručky si túto listinu žalovaná prevzala dňa 23.07.2021.

Žalobca zastáva názor, že premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcovo právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním výpovede a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaná mohla v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Z uvedeného je zrejmé, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa doručenia odstúpenia, t. j. najskôr dňom 23.07.2021 a uplynula by najskôr dňa 23.07.2025. Uvedený názor vyplýva aj zo súdnej praxe, rozhodnutia Najvyššieho súdu zo dňa 31.07.2008, sp. zn. 4Cdo/146/2008, ktoré sa odklonilo od doterajšej judikatúry (R 28/84), a podľa ktorého v prípadoch, v ktorých čas splnenia nebol dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, začína premlčacia

doba plynúť dňom splatnosti dlhu. Až splatnosťou vzniká možnosť uplatnenia práva na súde, ktorá je pojmovým znakom nároku. Pokiaľ by veriteľ podal žalobu skôr, ako by požiadal dlžníka o splnenie dlhu, teda skôr ako by nastala splatnosť dlhu, nebola by actio nata. Žaloba by bola predčasná, pretože by ňou nebol uplatňovaný existujúci nárok.

Na základe vyššie uvedenej argumentácie žalobca navrhol vyhovieť žalobe v celom rozsahu.

11. Súd sa oboznámil s písomnými dôkazmi, ktoré boli predložené v konaní stranami sporu a ktoré im boli navzájom doručené, pričom ich obsah nebol stranami spochybný. Jednalo sa o nasledovné písomné dôkazy: Oznámenie – prihlásenie pohľadávky do dedičstva po nebohom E. B. F. zo dňa 06.10.2017 spolu s poštovým podacím hárkom, elektornické oznámenie od notárky B. D. I. zo dňa 14.10.2020, Žiadosť o vydanie karty zo dňa 16.05.2001, Všeobecné obchodné podmienky pre používanie kariet Diners Club, Žiadosť o vydanie dodatkovkej karty zo dňa 25.05.2008 spolu so Všeobecnými obchodnými podmienkami pre používanie kariet Diners Club, Žiadosť o poskytnutie revolvingového rámca zo dňa 09.06.2013, Potvrdenie o prijatí žiadosti - Žiadosť o poskytnutie revolvingového rámca zo dňa 13.06.2013, Online žiadosť – zmena limitu zo dňa 16.07.2018, mail týkajúci sa zmeny limitu zo dňa 27.07.2016, Potvrdenie o prijatí žiadosti o navýšenie limitu zo dňa 04.08.2016, Všeobecné obchodné podmienky pre vydávanie a používanie platobných kariet Diners Club zverejnené 26.11.2015, Revolvingové obchodné podmienky zverejnené 26.11.2015, Sadzobník poplatkov – súkromné karty Diners Club – platný od 26.11.2015, výpisy adresované porúčiteľovi s dátumami: 02.01.2016, 02.02.2016, 02.03.2016, 02.04.2016, 02.05.2016, 02.06.2016, 02.07.2016, 02.08.2016, 02.08.2016, 02.10.2016, 02.11.2016, 02.12.2016, 02.01.2017, 02.02.2017, 02.03.2017, 02.04.2017, 02.05.2017, 02.06.2017, 02.07.2017, 02.08.2017, 02.09.2017, 02.10.2017, 02.11.2017, Upomienka I zo dňa 10.08.2017, Upomienka II zo dňa 06.09.2017, Upozornenie na zosplatnenie revolvingového úveru zo dňa 03.06.2020 s poštovým hárkom a doručenkou, Odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.06.2021 s poštovým hárkom a doručenkou, Uznesenie Okresného súdu Košice I sp.zn. 22D/394/2017 – 250 – 253 zo dňa 01.10.2020, Zápisnica o pojednávaní sp.zn. 22D/394/2017 – 187 zo dňa 05.03.2019, Oznámenie o ukončení splácania úveru od ČSOB zo dňa 16.04.2021, Zmluva o poskytnutí úveru reg.č. XXXXXX zo dňa 12.03.2015, Prísľub vydania potvrdenia o zániku pohľadavy a súvisiaceho záložného práva od ČSOB zo dňa 30.03.2021, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č. XXXXXX/XXX/X zo dňa 12.03.2015, výpisy adresované porúčiteľovi s dátumami: 02.06.2013, 02.07.2013, 02.08.2013, 02.09.2013, 02.10.2013, 02.11.2013, 02.12.2013, 02.01.2014, 02.02.2014, 02.03.2014, 02.04.2014, 02.05.2014, 02.06.2014, 02.07.2014, 02.08.2014, 02.09.2014, 02.10.2014, 02.11.2014, 02.12.2014, 02.01.2015, 02.02.2015, 02.03.2015, 02.04.2015, 02.05.2015, 02.06.2015, 02.07.2015, 02.08.2015, 02.09.2015, 02.10.2015, 02.11.2015, 02.12.2015, výpisy adresované žalovanej s dátumami: 02.08.2014, 02.09.2014, 02.10.2014, 02.11.2014, 02.12.2014, 02.01.2015, 02.02.2015, 02.08.2015, 02.11.2015, 02.12.2015, 02.02.2016, 02.03.2016, 02.04.2016, 02.05.2016, 02.06.2016, 02.07.2016, 02.08.2016, 02.09.2016, 02.10.2016, 02.11.2016, Výpis z LV č. XXXX pre k.ú. J. zo dňa 18.03.2022, z ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav vecí:

12. Zo Žiadosti o vydanie karty zo dňa 16.05.2001 súd konštatuje, že E. B. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. X, D., žiadal o vydanie karty Diners Club s limitom čerpania 200.000,- Sk (6.638,78 Eur). Zadnú stranu Žiadosti tvorili Všeobecné obchodné podmienky pre používanie kariet Diner Club, kde v úvode bolo konštatované, že: Predmetom činnosti Diners Club Slovakia, s.r.o. (ďalej „DC“) je odbyt kariet Diners Club. Žiadateľ vyplní žiadosť o vydanie karty a svojim podpisom na žiadosti sa zaväzuje dodržiavať všeobecné podmienky. Po prijatí žiadosti vydá spoločnosť DC žiadateľovi kartu s jeho menom. Podľa bodu 2.1 Všeobecných obchodných podmienok: Spoločnosť DC uhradí zmluvným spoločnostiam všetky transakcie, ktoré realizoval držiteľ karty a v pravidelných intervaloch vystaví v tejto súvislosti držiteľovi karty výpisy vo forme faktúr. Ak držiteľ karty nevznesie žiadne námietky proti výške čiastky do tridsiatich (30) dní odo dňa prevzatia výpisu, má sa za to, že s údajmi na výpise súhlasí. Podľa bodu 2.5: Držiteľ karty je povinný vyrovnať pôvodný zostatok priamym odpísaním zo svojho účtu naneskôr v deň uvedený na potvrdení. Podľa bodu 11: Tieto podmienky sa riadia podľa zákonov Slovenskej republiky. Tieto podmienky sa riadia podľa Obchodného zákonníka platného v Slovenskej republike. Prípadný spor, ktorý sa ich týka, spadá do miestnej príslušnosti súdov podľa sídla spoločnosti Diners Club Slovakia, s.r.o..

13. Zo Žiadosti o vydanie dodatkovkej karty zo dňa 25.05.2008 súd konštatuje, že pručiteľ spolu so žalovanou žiadali o vydanie dodatkovkej karty s tým, že držiteľ dodatkovkej karty mal zdieľať mesačný limit s predpísaným limitom pre žiadateľa o vydanie hlavnej karty. Súčasťou žiadosti boli aj

Všeobecné obchodné podmienky pre používanie kariet Diners Club, kde v bode 1.6 bolo uvedené, že: vydaním a doručením karty dochádza k akceptácii Žiadosti a vzniká podľa ustanovenia § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka zmluvný vzťah – Zmluva o používaní súkromnej kreditnej karty Diners Club medzi žiadateľom a spoločnosťou DC alebo Zmluva o používaní firemnej kreditnej karty Diners Club medzi žiadateľom, spolužiadateľom a spoločnosťou DC. Zmluvné vzťahy medzi spoločnosťou DC, žiadateľom a spolužiadateľom pri používaní firemnej alebo súkromnej kreditnej karty Diners Club sa spravujú ustanoveniami uvedenými v Žiadosti a vo VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú prílohu žiadosti. Doba platnosti oprávnenia používania karty je vyznačená na vydanéj karte.

Podľa bodu 3.4 Všeobecných obchodných podmienok: Ak bola spolu s hlavnou kartou vydaná aj tzv. dodatková karta, žiadateľ o vydanie hlavnej karty a držiteľ dodatkovej karty zodpovedajú za splnenie všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy so spoločnosťou DC a týchto VOP, spoločne a nerozdielne. Právne vzťahy medzi držiteľom dodatkovej karty a DC sa spravujú ustanoveniami týchto VOP.

14. Zo Žiadosti poskytnutie revolvingového rámca zo dňa 09.06.2013 súd konštatuje, že porúčiteľ žiadal o poskytnutie revolvingového limitu vo výške 7.000,- Eur. Dňa 11.06.2013 bolo potvrdené prijatie žiadosti a dňa 13.06.2013 bolo vydané osobitné potvrdenie o prijatí žiadosti, z ktorého vyplýva akceptovanie nového limitu vo výške 7.000,- Eur.

Dňa 27.07.2016 bola evidovaná ďalšia žiadosť o navýšenie limitu revolvingu na sumu 12.000,- Eur a dňa 04.08.2016 bola akceptovaná žiadosť a došlo k navýšeniu na požadovanú sumu.

15. Z Výpisu adresovaného porúčiteľovi zo dňa 02.04.2017 (č.l.30 súdneho spisu) súd konštatuje, že porúčiteľ mal do 25.04.2017 uhradiť sumu 336,04 Eur. Z Výpisu zo dňa 02.05.2017 (č.l. 31 súdneho spisu) vyplýva, že porúčiteľ nezaplatil žiadnu úhradu. Súčasne bol vyzvaný na zaplatenie sumy 783,95 Eur do 25.05.2017. Podľa Výpisu zo dňa 02.06.2017 porúčiteľ uhradil dňa 02.05.2017 sumu 350,- Eur a dňa 30.05.2017 sumu 800,- Eur, pričom bol vyzvaný na zaplatenie sumy 323,76 Eur najneskôr do 26.06.2017. Z Výpisu zo dňa 02.07.2017 vyplýva, že porúčiteľ nezaplatil žiadnu úhradu a opäť bol vyzvaný na zaplatenie sumy 640,28 Eur najneskôr do 25.07.2017. Podľa Výpisu zo dňa 02.08.2017 porúčiteľ dňa 03.07.2017 uhradil sumu 350,- Eur. Z ďalších výpisom vyplýva, že žiadne ďalšie úhrady neboli žalobcom evidované.

Z posledného výpisu č. 11 zo dňa 02.11.2017 (č.l. 34 súdneho spisu) súd konštatuje, že porúčiteľovi bol zaslaný výpis s presným vymedzením dlžnej pohľadávky v sume 9.282,78 Eur, a to nasledovne:

- 02.05.2016 výpis č. 5, splatný dňa 25.05.2016 v sume 274,- Eur,
- 02.06.2016 výpis č. 6, splatný dňa 27.06.2016 v sume 295,80 Eur,
- 02.07.2016 výpis č. 7 splatný dňa 25.07.2016 v sume 313,07 Eur,
- 02.08.2016 výpis č. 8 splatný dňa 25.08.2016 v sume 217,93 Eur,
- 02.09.2016 výpis č. 9 splatný dňa 26.09.2016 v sume 251,36 Eur,
- 02.10.2016 výpis č. 10 splatný dňa 25.10.2016 v sume 340,24 Eur,
- 02.11.2016 výpis č. 11 splatný dňa 25.11.2016 v sume 5.227,38 Eur,
- 02.01.2017 výpis č. 1 splatný dňa 25.01.2017 v sume 98,04 Eur,
- 02.02.2017 výpis č. 2 splatný dňa 27.02.2017 v sume 205,11 Eur,
- 02.03.2017 výpis č. 3 splatný dňa 27.03.2017 v sume 162,18 Eur,
- 02.04.2017 výpis č. 4 splatný dňa 25.04.2017 v sume 133,10 Eur,
- 02.05.2017 výpis č. 5 splatný dňa 25.05.2017 v sume 579,14 Eur,
- 02.06.2017 výpis č. 6 splatný dňa 26.06.2017 v sume 51,57 Eur,
- 02.07.2017 výpis č. 7 splatný dňa 25.07.2017 v sume 170,50 Eur,
- 02.08.2017 výpis č. 8 splatný dňa 25.08.2017 v sume 914,91 Eur,
- 02.09.2017 výpis č. 9 splatný dňa 25.09.2017 v sume 131,05 Eur,
- 02.10.2017 výpis č. 10 splatný dňa 25.10.2017 v sume 17,- Eur
- Žiadna prijatá úhrada,
- Počiatočný stav: 9.382,38 Eur,
- Nové položky: - 06.10.2017 – dobropis poplatku za I.Upomienku – 7,- Eur,
- 06.10.2017 – dobropis úroku výpisu 02.09.2017 – 70,22 Eur,
- 06.10.2017 – dobropis sankčného poplatku, výpis 02.09.2017 – 5,38 Eur,
- 06.10.2017 – dobropis poplatku za II. Upomienka – 17,- Eur
- Konečný stav: 9.282,78 Eur.

16. Z Upomienky I zo dňa 10.08.2017 súd konštatuje, že porúčiteľ bol upozornený na neuhradenú čiastku po splatnosti v sume 290,28 Eur a súčasne bol vyzvaný na promptnú úhradu tejto čiastky. Z Upomienky

II zo dňa 06.09.2017 súd konštatuje, že dlh poručiteľa bol už vo výške 628,40 Eur, ktorý mal uhradiť do 5 dní od doručenia upomienky.

17. Z Oznámenia – prihlásenie pohľadávky do dedičstva po nebohom E. B. F. zo dňa 06.10.2017 súd konštatuje, že pôvodný žalobca prihlásil do konania o dedičstve pohľadávku vo výške 9.282,78 Eur, z toho príslušenstvo vo výške 70,66 Eur na tom základe, že poručiteľ na základe Žiadosti o vydanie privátnej karty zo dňa 16.05.2001 požiadal žalobcu o vydanie kreditnej karty Diners Club a následne mu bola vystavená a odovzdaná karta Diners Club č. XXXX.XXXXXX.XXXX, prostredníctvom ktorej poručiteľ realizoval rôzne finančné transakcie.

18. Z Upozornenia na zosplatnenie revolvingového úveru zo dňa 03.06.2020 adresovaného žalovanej súd konštatuje, že žalovanú ako spoludlžníčku a jedinú dedičku po poručiteľovi E. B. F. upozornil pôvodný žalobca, že v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník bude požadovať v zmysle ustanovenia § 565 cit. zákona, resp. v zmysle § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ako aj v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre vydávanie a používanie platobných kariet a Revolvingových obchodných podmienok zaplatenie celej pohľadávky. K predmetnému dokumentu žalobca pripojil aj poštový hárok na preukázanie odoslania tejto písomnosti žalovanej a doručenkou potvrdzujúcu prevzatie danej písomnosti. Pohľadávka žalobcu bola uvedená vo výške 9.282,78 Eur.

19. Z Odstúpenia od zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.06.2021 adresovanej žalovanej súd konštatuje, že nakoľko poručiteľ ako aj žalovaná ako spoludlžníčka boli v omeškani so splatením viac ako dvoch splátok a to o viac ako tri mesiace a zároveň bola v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu/revolvingového úveru a týmto v zmysle § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník žalobca odstúpil od predmetného zmluvného vzťahu a žiadal vrátenie celej dlžnej sumy. K predmetnému dokumentu žalobca pripojil aj poštový hárok na preukázanie odoslania tejto písomnosti žalovanej a doručenkou potvrdzujúcu prevzatie danej písomnosti.

20. Z uznesenia Okresného súd Košice I sp.zn. 22D/394/2017 – 250 – 252, D not 142/2017 zo dňa 01.10.2020 súd konštatuje, že konanie o dedičstve po poručiteľovi E. B. F., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, sa skončilo schválením dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretej medzi pozostalou manželkou a dedičom a nadobudnutím dedičstva pozostalou manželkou, t.j. žalovanou. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2020. V predmetnom konaní o dedičstve pozostalá manželka neuznala prihlásenú pohľadávku žalobcu, čo napokon vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní v konaní o dedičstve sp.zn. 22D/394/2017 – 187 zo dňa 05.03.2019.

21. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

22. Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) a g) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby, g) službou akákoľvek činnosť, ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi s výnimkou činností podľa osobitných predpisov.

23. Podľa § 23a ods. 1 cit. zákona, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom k 01.05.2014 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 111 OZ, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

31. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

32. Podľa § 470 ods. 1 OZ, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

33. Podľa § 579 ods. 1 OZ, smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

34. Podľa § 511 ods. 1 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi poručiťelom, t.j. E. B. F., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, podpísaním Žiadosti o vydanie karty zo dňa 16.05.2001 a žalobcom vydaním karty Diners Club pre poručiťeľa vznikol záväzkový právny vzťah, ktorého predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru s neskôr dvakrát zvýšeným limitom pre čerpanie finančných prostriedkov. Súd tento vzťah posúdil aj v zmysle právnych záverov Krajského súdu v Košiciach uvedených v uznesení sp.zn. 6CoCsp/66/2022 – 326 zo dňa 23.10.2023 ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko na strane jednej vystupoval obchodník (podnikateľ) poskytujúci úver v rámci svojho predmetu činnosti a na strane druhej spotrebiteľ/spotrebiteľia, ktorý prijal úver na svoju osobnú potrebu. V danom čase spotrebiteľské vzťahy upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, pričom v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) cit. zákona je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti. V danej veci je nepochybné, že poručiťel zodpovedal vyššie uvedenej definícii spotrebiteľa, pričom niet pochyb, že na strane žalobcu vystupoval podnikateľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo v konaní nebolo sporné. V tejto súvislosti je potrebné uviesť to, že síce zmluva

o úvere, ktorou bol založený aj záväzkový právny vzťah medzi pôvodným žalobcom a poručiteľom, resp. pôvodným žalobcom a žalovanou, patrí medzi absolútne obchody, no v zmysle § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 01.05.2014) bude platiť, že sa aj v danom prípade prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka (namiesto Obchodného zákonníka). V tejto súvislosti odvolací súd konštatoval, že „najvyššie súdne authority pritom vychádzali z úvahy, že § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva síce, nadobudlo účinnosť 1. mája 2014 bez prijatia prechodných ustanovení vo vzťahu k tejto zmene (predmetného ustanovenia). To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.“ Takto súd na posúdenie vzťahu medzi stranami sporu aplikoval predovšetkým ustanovenia Občianskeho zákonníka. V prípade žalovanej bude tiež platiť, že v zmysle Žiadosti o vydanie dodatkovkej karty zo dňa 25.05.2008 vstúpila do zmluvného vzťahu s pôvodným žalobcom a stala sa spoludlžníčkou poručiteľa. Záväzkovoprávny vzťah medzi pôvodným žalobcom a žalovanou bolo potrebné tiež posúdiť ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko súdu bolo zrejmé, že žalovaná zjavne nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Tu súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaná v rámci svojej obrany poukázala na nesplnenie podmienok podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a zmene a doplnení niektorých zákonov, čo však nemôže obstať, nakoľko pôvodný veriteľ nikdy nebol bankou (Diners Club CS, s.r.o.) a nezodpovedá definícii banky podľa § 2 ods. 1 cit. zákona, kde sa uvádza, že banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Nakoľko pôvodný žalobca, t.j. Diners Club Slovakia s.r.o. v Žiadosti o vydanie karty zo dňa 16.05.2001, existoval vo forme spoločnosti s ručením obmedzeným, už z predmetného je zrejmé, že nikdy nezodpovedal definícii banky. Súd má za to, že v danom prípade nie je možné aplikovať ani ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako to uviedla žalovaná v súvislosti so skúmaním bonity, resp. v súvislosti s nedostatkami sporebiteľskej zmluvy, keďže tento zákon v čase uzavretia zmluvy s poručiteľom, t.j. 16.05.2001, resp. v čase uzavretia zmluvy so žalovanou, t.j. 25.08.2008, ešte neexistoval. Preto sa s námietkami žalovanej v tejto súvislosti bližšie nezaoberal, nakoľko ani pôvodný veriteľ nemohol postupovať v súvislosti s uzavretím vyššie uvedených dvoch spotrebiteľských zmlúv v zmysle zákonných podmienok, ktoré v danom čase ešte neexistovali. Tiež sa javila bezpredmetná námietka žalovanej týkajúca sa aktívnej vecnej legitímácie po postúpení pohľadávky na nový subjekt, nakoľko krajský súd v tejto veci uzavrel (bod. 39), že prípadné vyhlásenie okamžitej splatnosti (zosplatnenie) alebo odstúpenie od zmluvy nemá vplyv na splatnosť splátok, ktoré sa stali splatnými už skôr, a keďže tieto boli všetky splatné, mohli byť riadne postúpené na nový subjekt.

36. Súd sa v ďalšom zaoberal otázkou premlčania úveru, čo namietala aj žalovaná, kde krajský súd uzavrel, že „splátky, ktoré sa stali splatnými v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 103 veta prvá OZ pred odstúpením od zmluvy dňa 29.06.2021 (t.j. v danom prípade splátka splatná 26.06.2017, 25.07.2017, 25.08.2017, 25.09.2019, resp. ďalšie) už takýto status nadobudli, teda jednoznačne už boli splatnými, preto aj premlčacia doba vo vzťahu k týmto splátkam už začala plynúť u každej samostatne. Objektívny okamih, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát vo vzťahu ku každej zo splátok tak vzniklo osobitne.“ K predmetnému je potrebné uviesť, že žalovaná namietla neplatnosť odstúpenia od zmluvy, t.j. list zo dňa 29.06.2021, kde vytkla neurčitost' tohto úkonu pre neuvedenie splátky, pre ktorý sa stal úver splatným. Súd tu dodáva, že aj kontext tohto listu nebol úplne jednoznačný, nakoľko na jednej strane veriteľ upozorňoval na zosplatnenie úveru, na strane druhej uviedol, že podľa § 506 OBZ ustupuje od Zmluvy, čo súd považuje za zmätočné, a to aj vzhľadom na to, že VOP a ROP obsahujú podmienky výpovede zmluvy a nie odstúpenia. V každom prípade bude platiť, že úkony pôvodného žalobcu nasvedčujú tomu, že chcel pristúpiť k zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, na čo aj sám poukázal v liste označenom ako „Upozornenie na zosplatnenie revolvingového úveru“ zo dňa 03.06.2020, ako aj v liste „Odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere“ zo dňa 29.06.2021. Takto sa javí obrana žalobcu uvedená vo vyjadrení doručenom súdu dňa 22.04.2024, že v danom prípade nebolo možné aplikovať § 565 OZ, nakoľko plnenie nebolo dojednané v splátkach, ako mäťúca. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7CoCsp/33/2023 zo dňa 26.10.2023, kde sa zaoberal prakticky rovnakou argumentáciou žalobcu, ktorý mal za to, že v prípade revolvingového úveru neide o plnenie v splátkach, ale o opakované plnenie, pri ktorom je vylúčená aplikácia § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Tu bolo konštatované, že „Spôsob plnenia, t. j. spôsob, ktorým sa má plnenie uskutočniť, môže byť rozličný a z tohto hľadiska rozoznávame najmä jednorazové plnenie, opakujúce sa (periodické) plnenie a trvajúce plnenie. Jednorazovým plnením je

napr. danie, vykonanie, prípadne nekonanie naraz, t. j. konanie alebo správanie, ktoré nie je rozdelené na časti, ani nemá trvalú povahu. Opakujúce sa (periodické plnenie) tvoriace predmet záväzkoprávneho vzťahu má povahu buď splátok alebo opakujúcich sa dávok. Rozdiel medzi oboma spočíva v tom, že pri splátkach je celkový predmet záväzku vopred určený čo do kvantity, a len jeho plnenie je rozložené na po sebe nadväzujúce splátky. Pri splátkach ide teda o jediný záväzkoprávny vzťah, kde sa len výška celkovej pohľadávky veriteľa plnením jednotlivých splátok postupne znižuje. V prípade opakujúcich sa dávok ide o záväzok plniť po určitú dobu v intervaloch určenej dávky. V tomto prípade predmet nie je obmedzený svojou vlastnou úhrnnou kvantitou, ale dobou, po ktorú majú byť jednotlivé dávky, t. j. peňažné sumy, naturálie, výkony, atď., plnené. Výška (rozsah) celkového dlhu plnením jednotlivých opakujúcich sa dávok sa neznižuje. Typickým príkladom opakujúceho sa plnenia je plnenie nájomného, plnenie výživného, prípadne vyplácanie určitého dôchodku alebo dohodnutej renty inej osobe (§ 842). Trvajúce plnenie je také, ktoré sa uskutočňuje do určitého času, prípadne bez časového obmedzenia, bez prerušenia a opakovania. Vzhľadom na vyššie uvedený výklad sa odvolací súd nestotožňuje s právnym názorom odvolateľa, že plnenie revolvingového úveru je opakujúcim sa plnením. „Bolo preto správne, ak pôvodný žalobca aplikoval postup podľa § 53 ds. 9 v spojení s § 565 OZ, nakoľko sa v danom prípade jednalo o plnenie v splátkach (ako to uviedol aj odvolací súd v bode 34. odôvodnenia uznesenia sp.zn. 6CoCsp/66/2022 zo dňa 23.10.2023) a nie opakujúce sa plnenie, pričom však vzhľadom na námietky žalovanej týkajúce sa neurčitosti právneho úkonu zosplatnenia listinou „Odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere“ zo dňa 29.06.2021, ktoré súd vyhodnotil ako dôvodné, považuje tento úkon za neplatný. Žalovaná poukázala na to, že tento úkon neobsahuje presnú identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú veriteľ zosplatnil jednorazovo úver, čo ju činí neurčitým, a preto bude v zmysle § 37 ods. 1 OZ absolútne neplatný. Súd poukazuje (popri žalovanou uvedených rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove, a to sp.zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018 a sp.zn. 7CoCsp/14/2021 zo dňa 29.11.2021) na právny názor Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11CoCsp/12/2023 zo dňa 27.06.2023, v zmysle ktorého: „V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia predčasnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného). Uvedené ustanovenie je však potrebné vykladať v kontexte ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd zastáva názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať špecifikáciu (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie, a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné posúdiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Súd z listiny „Odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere“ zo dňa 29.06.2021 zistil, že táto neobsahuje údaj o identifikácii konkrétnej splátky, pre ktorú pôvodný žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru. Takto vzhľadom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu zosplatnenia úveru pôvodným veriteľom preto súd pri posúdení otázky momentu premlčania nároku žalobcu postupoval v zmysle § 103 OZ prvá veta, a teda posudzoval premlčania osobitne vo vzťahu ku každej splátke vzhľadom na konkrétny dátum zročnosti (splatnosti) tej – ktorej splátky.

Súd v ďalšom vychádzal predovšetkým zo sumarizácie pohľadávky žalobcu uvedenej vo výpise č. 11 zo dňa 02.11.2017 (č.l. 34 súdneho spisu), kde je možné nájsť presný rozpis uplatneného nároku vo výške 9.282,78 Eur aj s uvedením zloženia dlhu z jednotlivých splátok s uvedením presného dátumu splatnosti tej – ktorej splátky. Je nevyhnutné dodať, že obrana žalobcu, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa doručenia odstúpenia zrejme neobstojí, a to ani s poukazom na úpravu týkajúcu sa prípadov, keď čas plnenia nebol vopred dohodnutý, nakoľko z jednotlivých výpisov zrejme vyplynul presný čas, do ktorého mal dlžník/mali dlžníci platiť vo výpisoch uvedené dlžné sumy. Tomu zodpovedá aj pôvodná dohoda

strán v zmysle bodu 2.5 VOP k Žiadosti o vydanie karty zo dňa 16.05.2001, podľa ktorej: „Držiteľ karty je povinný vyrovnáť pôvodný zostatok priamym odpísaním zo svojho účtu najneskôr v deň uvedený na potvrdení.“ Z výpisu č. 11 zo dňa 02.11.2017 súd zistil, že v prípade poslednej splátky v zmysle výpisu č. 10 zo dňa 02.10.2017 vo výške 17,- Eur s uvedením dátumu splatnosti 25.10.2017, došlo k premlčaniu dňa 26.10.2020 (t.j. 25.10.2017 + 3 roky v zmysle § 101 v spojení s § 103 prvá veta OZ), pričom žaloba na Okresný súd Košice I bola podaná dňa 18.08.2021, teda žaloba bola pôvodným žalobcom podaná neskoro. Takto budú nevyhnutne premlčané aj všetky ostatné „staršie“ splátky, pričom vzhľadom na skutočnosť, že dlh bol tvorený splátkami presne uvedenými vo výpise č. 10 zo dňa 02.10.2017, t.j. spolu 17 splátok, mal súd za to, že celý dlh bol premlčaný. Pre úplnosť súd uvádza rozpis jednotlivých splátok s uvedením posledného dňa, kedy mohla byť žaloba podaná na súde: 02.05.2016 výpis č. 5, splatný dňa 25.05.2016 v sume 274,- Eur – posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.05.2019; 02.06.2016 výpis č. 6, splatný dňa 27.06.2016 v sume 295,80 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 27.06.2019; 02.07.2016 výpis č. 7 splatný dňa 25.07.2016 v sume 313,07 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.07.2019; 02.08.2016 výpis č. 8 splatný dňa 25.08.2016 v sume 217,93 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.08.2019; 02.09.2016 výpis č. 9 splatný dňa 26.09.2016 v sume 251,36 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 26.09.2019; 02.10.2016 výpis č. 10 splatný dňa 25.10.2016 v sume 340,24 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.10.2019; 02.11.2016 výpis č. 11 splatný dňa 25.11.2016 v sume 5.227,38 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.11.2019; 02.01.2017 výpis č. 1 splatný dňa 25.01.2017 v sume 98,04 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.01.2020; 02.02.2017 výpis č. 2 splatný dňa 27.02.2017 v sume 205,11 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 27.02.2020; 02.03.2017 výpis č. 3 splatný dňa 27.03.2017 v sume 162,18 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 27.03.2020; 02.04.2017 výpis č. 4 splatný dňa 25.04.2017 v sume 133,10 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.04.2020; 02.05.2017 výpis č. 5 splatný dňa 25.05.2017 v sume 579,14 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.05.2020; 02.06.2017 výpis č. 6 splatný dňa 26.06.2017 v sume 51,57 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 26.06.2020; 02.07.2017 výpis č. 7 splatný dňa 25.07.2017 v sume 170,50 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.07.2020; 02.08.2017 výpis č. 8 splatný dňa 25.08.2017 v sume 914,91 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.08.2020; 02.09.2017 výpis č. 9 splatný dňa 25.09.2017 v sume 131,05 Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.09.2020; a 02.10.2017 výpis č. 10 splatný dňa 25.10.2017 v sume 17,- Eur, posledný deň na podanie žaloby uplynul dňa 25.10.2020.

37. Čo sa týka posúdenia otázky premlčania vo vzťahu k žalovanej, je nevyhnutné brať na zreteľ skutočnosť, že žalovaná na strane jednej bola spoludlžníčkou poručiťľa E. B. F. v zmysle Žiadosti o vydanie dodatkovkej karty zo dňa 25.05.2008, pričom na strane druhej bola aj jedinou dedičkou po poručiťľovi v zmysle výsledkov konania o dedičstve vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 22D/394/2017. V prvom prípade preto žalobca vedel koho mal označiť ako žalovaného aj napriek smrti poručiťľa E. B. F., a preto neobstojí jeho argumentácia, že bolo nevyhnutné vyčakať za výsledkami dedičského konania po poručiťľovi. Pôvodný žalobca mal preto jasnú vedomosť o osobe dlžníka, ktorou bola žalovaná ako spoludlžníčka poručiťľa E. B. F. a ktorá zodpovedala za vzniknuté dlhy spolu s poručiťľom spoločne a nerozdielne. V zmysle bodu 3.4. Všeobecných obchodných podmienok pre používanie kariet Diners Club zo dňa 25.05.2008 (č.l. 15 súdneho spisu) žalovaná spolu s poručiťľom prevzala zodpovednosť za všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy so žalobcom spoločne a nerozdielne. Preto pôvodný žalobca mal všetky nevyhnutné informácie potrebné na podanie kvalifikovanej žaloby, a to aj s poukazom na § 511 ods. 2 OZ, podľa ktorého ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. V tejto súvislosti hovoríme o pasívnej solidarite, ktorá favorizuje právnu pozíciu veriteľa, ktorý má v dôsledku plurality dlžníkov väčšiu možnosť a pravdepodobnosť uspokojenia svojej pohľadávky. Navyše je oprávnený nárokovať si od ktoréhokoľvek zo spoludlžníkov celé plnenie alebo jeho časť podľa vlastného uváženia. Dlžníci nemôžu požadovať, aby veriteľ dlh medzi nich rozdelil, domáhal sa plnenia iba od niektorého zo spoludlžníkov, alebo aby medzi nimi zachoval akékoľvek poradie. V súdnom konaní sa môže veriteľ efektívne domáhať aj uloženia povinnosti všetkým dlžníkom súčasne s tým, že súd vo výroku rozhodnutia uloží dlžníkom splnenie povinnosti spoločne a nerozdielne. Splnenie dlhu jedným zo solidárne zaviazaných dlžníkov má nevyhnutne za následok zánik záväzku aj u všetkých ostatných spoludlžníkov, bez ohľadu na ich reálnu účasť na plnení. Veriteľ nie je oprávnený požadovať čokoľvek od tých spoludlžníkov, ktorí sa na plnení nepodieľali. Čiastočné plnenie vyvoláva na rovnakom

princípe zníženie dlhu všetkých solidárne zaviazaných osôb. Nemožnosť plnenia na strane iba jedného zo spoluveriteľov nemá za následok pomerné zníženie spoločného dlhu a ostatní dlžníci sú naďalej solidárne zaviazaní na celok (SEDLAČKO, F. § 511 Pasívna solidarita. In: ŠTEVČEK, M. a kol. Občiansky zákonník II. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1902).

V druhom prípade bude platiť, že sa žalovaná súčasne stala aj jedinou dedičkou a právnu nástupkyňou po poručiťovi. V tejto súvislosti sa súd vysporiadal s námietkou žalovanej ohľadom toho, že zodpovedá za dlhy poručiťľa len do výšky zdedeného majetku podľa § 470 OZ, pričom pokiaľ čistá hodnota dedičstva bola určená vo výške 13.258,59 Eur a žalovaná splatila dlh vo výške 25.945,51 Eur, tak už nie je povinná zaplatiť dlh, ktorý si v tomto konaní uplatnil pôvodný žalobca. Túto pohľadávku dokonca žalovaná v konaní o dedičstve ani neuznala. Súd tu poukazuje na uznesenie Okresného súdu Košice I sp.zn. 22D/394/2017 zo dňa 01.10.2020, v zmysle ktorého bola určená všeobecná hodnota majetku poručiťľa vo výške 40.213,24 Eur, ďalej výška dlhov poručiťľa 26.954,65 Eur, a napokon čistá hodnota dedičstva vo výške 13.258,59 Eur, pričom dlhy boli tvorené z najväčšej časti pohľadávkou Československej obchodnej banky, a.s. vo výške 25.945,51 Eur. Súčasne sa jedná o dlh, ktorý žalovaná uhradila. Súd má za to, že suma čistej hodnoty dedičstva bola určená aj vzhľadom na prihlásenú pohľadávku Československej obchodnej banky, a.s., ktorú žalovaná peukázateľne uhradila, a teda skutočnosť, že ho celkom splatila nemôže mať za následok to, že nebude zodpovedať v danom prípade za pohľadávku veriteľľa v tomto konaní, nakoľko by sa v opačnom prípade dva krát bola zarátala pohľadávka Československej obchodnej banky, a.s., čo zrejme nebolo úmyslom zákonodarcu pri vymedzení prechodu záväzku podľa § 470 OZ. Súčasne bude platiť to, že tak ako ustanovuje § 579 ods. 1 OZ smrťou dlžníka (poručiťľa) povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré osobne mal vykonať dlžník. V tomto prípade sa povinnosť dlžníka (poručiťľa) týkala peňažného plnenia, ktoré mohol za poručiťľa splniť ktokoľvek, preto tento dlh voči žalobcovi nezanikol. Smrť tak bez ďalšieho zánik záväzku nespôsobuje, pokiaľ nie je ustanovené inak. Pre celú oblasť súkromného práva v zásade platí, že smrťou veriteľľa alebo dlžníka nezanikajú existujúce obligácie. Ich právny režim je determinovaný univerzálnou sukcesiou, ktorú v prípade fyzických osôb zakladá inštitút dedenia. Platí, že smrťou zanikajú iba tie práva a povinnosti, ktorých vlastná existencia je bezpodmienečne viazaná na konkrétnu osobu účastníka záväzkového vzťahu, v dôsledku čoho nie je možný ich prechod na právneho nástupcu. Ide teda o „nezastupiteľné“ obligácie z hľadiska subjektu, čo môže vyplývať z právneho predpisu, z dohody, avšak väčšinou zo samotnej povahy a účelu záväzku. Tie práva a povinnosti, ktoré smrťou nezanikajú, prechádzajú ku dňu smrti účastníka záväzkového vzťahu na jeho dedičov (§ 460 OZ), a to bez ohľadu na ich splatnosť. Dedičstvo, ktoré nenadobudne žiadny dedič, pripadne štátu ako tzv. odúmrt' (§ 462 OZ), vrátane poručiťľových dlhov (§ 472 OZ) (SEDLAČKO, F. § 579 Smrť dlžníka alebo veriteľľa. In: ŠTEVČEK, M. a kol. Občiansky zákonník II. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 2187).

38. Žalobca sa v reakcii na námietku premlčania bránil v konaní tvrdením, že na plynutie premlčacej doby bude mať predovšetkým vplyv to, kedy došlo k zosplatneniu úveru, teda že premlčacia doba začala plynúť až od 23.07.2021 a uplynula by najskôr dňa 23.07.2025 (ako uvádza žalobca v podaní doručenom súdu dňa 25.04.2024). K predmetnému súd dáva do pozornosti, že v zmysle § 101 OZ bude plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a teda sa bude jednať o objektívny okamih, ktorý vznikne nezávisle od konania veriteľľa. Súd tu dáva do pozornosti právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2018 sp.zn. 9Co/40/2018: „Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol..... Nemožno sa teda stotožniť s tvrdením žalobcu, že splatnosť dlhu nastala až po uplynutí lehoty, ktorú sám stanovil na plnenie dlhu dlžníkovi, pretože by tak sám určoval stanovením nejakej lehoty začatie plynutia premlčacej doby. Ako už bolo však vyššie uvedené, jedná sa o objektívne daný okamih (keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz). V opačnom prípade by mohlo dôjsť k tomu, že samotný veriteľ môže ovplyvniť začatie plynutia premlčacej doby.“ Súčasne bude platiť konkrétna úprava otázky začatia plynutia premlčacej lehoty v prípade, ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach, a to v zmysle § 103 OZ, podľa ktorého v takomto prípade začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, resp. ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V tomto zmysle bola posúdená otázka začiatku plynutia premlčacej doby v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.04.2022, sp.zn. 16CoCsp/8/2022: „Zosplatnenie sa môže týkať iba tých splátok, ktorých splatnosť ešte nastala. Pri neuhradených splatných splátkach, ktorých splatnosť nastala skôr, je dlžník v omeškaní s ich plnením a tu plynie premlčacia doba samostatne, pretože premlčanie práva postihuje každú splatnú splátku.

Zosplatnením dlhu všetky neuhradené splátky (vrátane dovtedy splatných splátok) splynú. V dôsledku toho premlčanie treba počítať od najstaršej splatnej splátky, lebo premlčacia doba u splatných splátok už začala plynúť pred zosplatnením. Je tomu tak z dôvodu, že premlčanie sa týka práva na úhradu celého peňažného dlhu, ktorý pozostáva zo všetkých neuhradených splátok a právo veriteľa, resp. povinnosť dlžníka na úhradu jednotlivých splatných splátok, zosplatnením dlhu zaniká. Neuhradené splatné splátky splynú so splátkami, na ktoré sa vzťahuje vyhlásenie predčasnej splatnosti. Z toho dôvodu nemožno odvodzovať začiatok plynutia premlčacej doby od právneho úkonu zosplatnenia, ani od zročnosti splátky, pre ktorej nezaplatenie bolo predčasné zosplatnenie veriteľom odôvodnené.“ Súd má na základe vyššie uvedených skutočností za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňa 23.07.2021 nebude mať na plynutie premlčacej lehoty žiaden význam, nakoľko sa nejedná o objektívne určený okamih. Ten preukázateľne nastal po dňoch splatnosti jednotlivých splátok v súlade s § 103 OZ prvá veta, ako to bolo uvedené aj vyššie.

39. K obrane žalobcu o tom, že v čase od prihlásenia pohľadávky do konania o dedičstve po poručiteľovi až do skončenia konania o dedičstve premlčacia doba v zmysle § 112 OZ spočívala súd uvádza, že v zmysle predmetného ustanovenia bude pre spočívajúce, a teda neplynutie premlčacej doby rozhodujúce podanie žaloby na súdu, príp. na iný príslušný orgán. Súd má za to, že takýmto orgánom v žiadnom prípade nemože byť notár, ktorý ako súdom poverený subjekt prejednáva dedičstvo po poručiteľovi v konaní o dedičstve, ktoré je konaním nesporným, nakoľko ak by aj v konaní o dedičstve došlo k zaradeniu prihlásenej pohľadávky do pasív dedičstva, v žiadnom prípade by to ešte nepreukazovalo existenciu pohľadávky veriteľa a nezakladalo by to právo veriteľa na jeho vymáhanie v exekučnom konaní (obdobne v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.04.2009 sp.zn. 5Cdo/156/2008). „V tomto zmysle spočívajúce premlčania spôsobí iba tzv. žaloba na plnenie, formulovaná ako uloženie konkrétnej povinnosti žalovanému (dlžníkovi). ... Za iný príslušný orgán v zmysle hypotézy ust. § 112 OZ možno považovať rozhodcovský súd (Stály rozhodcovský súd alebo individuálne určeného rozhodcu; rozhodcovská zmluva alebo doložka predstavuje zúženie právomoci súdu a konštituovanie právomoci rozhodcovského orgánu), priestupkový orgán v rámci priestupkového konania, ako aj súd rozhodujúci v trestnom konaní o právach poškodeného (ide o uplatnenie práva na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní). Za iný príslušný orgán však rozhodne nemožno považovať subjekt tzv. notifikačnej povinnosti“ (BAJÁNKOVÁ, J. a kol. § 112 Účinok podania žaloby na premlčanie. In: BAJÁNKOVÁ, Jana. a kol. Občiansky zákonník I. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 779). Žalobca mal tiež za to, že v čase prebiehajúceho konania o dedičstve po poručiteľovi nebolo zrejme koho je treba žalovať. Takýto argument však neobstojí, nakoľko aj sama žalovaná vystupovala ako spoludlžníčka poručiteľa, pričom ju ako spoludlžníčku označil v žalobe sám žalobca. Pokiaľ by tomu tak nebolo, a teda by sama žalovaná nebola v zmluvnom vzťahu so žalobcom, bude platiť možnosť žalovať na súde neznámych dedičov poručiteľa, čím sa mohol žalobca vyhnúť uplynutiu premlčacej lehoty. K predmetnému súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 10.12.2008 sp.zn. 21Cdo/5145/2007, v zmysle ktorého: „S uplatnením práva u súdu alebo u iného príslušného orgánu ešte pred skončením dedičského konania je nutne spojené tiež to, že v dobe začatia konania (ešte) nie je (nemusí byť) vždy známe, kto prichádza do úvahy ako dlžníkovi dedič. Pokiaľ bol v dedičskom konaní zistený okruh dedičov účastníka, podáva veriteľ žalobu alebo iný návrh na začatie konania pred súdom (iným príslušným orgánom) proti tým, o ktorých je dôvodné sa domnievať (predovšetkým z poznatkov z prebiehajúceho dedičského konania), že sú poručiteľovými dedičmi. Pre prípad, že okruh dedičov (doposiaľ) nebol objasnený, judikatúra súdu už skôr pripustila možnosť, že veriteľ môže podať žalobu proti neznámych dedičom poručiteľa. Opačný prístup by totiž mal nutne okrem iného za následok, že by veriteľ musel vždy vyčkávať s uplatnením svojho práva na súde alebo u iného príslušného orgánu až do skončenia dedičského konania po dlžníkovi, čo by znamenalo poškodenie veriteľa spočívajúce nie len v prieťahoch s uspokojením pohľadávky, ale taktiež v nebezpečenstve premlčania alebo prekludovania jeho práva.“ V zmysle vyššie uvedenej argumentácie súd vyhodnotil žalobu žalobcu ako oneskorene podanú a zamietol ju v celom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súd dodáva, že v konaní boli stranami vznesené ďalšie argumenty, ktorými sa už súd nezaoberal, nakoľko ustálená judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (obdobne v rozhodnutiach ESLP: Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Nakoľko v konaní úspech dosiahla žalovaná, súd priznal plný nárok na náhradu trov konania žalovanej. Súd existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP v konaní nevzhliadol. O výške trov konania vzniknutých na strane žalovanej rozhodne súdny úradník po právoplatnosti rozsudku súdu, a to osobitným rozhodnutím.

Súd na záver dodáva, že v zmysle uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 23.10.2023 mal rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania, kde odvolacie konanie spolu s konaním pred súdom prvého stupňa tvorí jeden celok. Tu súd poukazuje na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/5/2023 zo dňa 29.01.2024, podľa ktorého: „Rozhodnutie samostatnými výrokmi ohľadom trov konania jednotlivých inštancií konania (t.j. samostatne o trovách konania v konaní pred súdom prvej inštancie a o trovách odvolacieho konania, ako to súd prvej inštancie spravil v napadnutom rozsudku) síce nie je vylúčené, avšak z gramatického a logického výkladu citovaného ustanovenia § 396 ods.3 CSP vyplýva, že v novom rozhodnutí o veci (po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia odvolacím súdom) má súd prvej inštancie rozhodnúť o náhrade trov bez rozlišovania medzi trovami odvolacieho konania a trovami konania pred súdom prvej inštancie. Ak by mali byť trovy odvolacieho konania oddelené od trov konania pred súdom prvej inštancie, potom by nedávalo zmysel, aby o nich rozhodoval súd prvej inštancie až v novom rozhodnutí po vrátení veci - v takom prípade by o trovách odvolacieho konania mohol rozhodnúť samotný odvolací súd priamo v rozhodnutí, ktorým (vo veci samej) predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušuje. Práve preto, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie je potrebné posudzovať ako jednotné konanie, a teda o trovách konania rozhodovať na základe konečného výsledku celého konania, nerozhoduje o trovách odvolacieho konania už odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení, ale až súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.“ Takto vzhľadom na vyhodnotenie úspechu/neúspechu strán sporu v konaní ako jedného celku rozhodol o trovách celého konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.